

Bozic: velika radost za "SAV NAROD"!

Iuni, 09 ianuarie 2012

{xtypo_quote}Utjelovljenje Sina Božjega dogodilo se ne u kraljevskom Jeruzalemu ni u carskome Rimu, nego u neznanu mjestancu, poslovi nu po tome - kako su ljudi govorili - „iz Nazareta da može biti što dobro?“ (Iv 1,46).{/xtypo_quote}

Tu je Bog Otac našao mjesto za svoga vje nogu Sina da se snagom Duha utjelovi u jednoj neznanoj djevici, zaru enoj s Josipom, iz ku e Davidove. Ona nije ni slutila da je tako visoko povlaštena u o ima Svemogu ega. Gdje ovjek ne sluti, Božji su puti. Marija se stavila na raspolaganje Bogu, a svoju je ljudsku volju posve uskladila s Božjom porukom. Lako ti je s takvom osobom živjeti i u ku i u poduze u. Ali zbog nepredviene situacije Josip se bio prepao i želio se izvu i iz te neobjašnjive zagonetke u kojoj nije sudjelovao. Me utim, nakon „an elova navještenja“ i njemu, tj. Gabrielova ohrabrenje uzeo je punu odgovornost i za Mariju i za njezino Dijete.

Ro enje u Betlehemu. Budu i da je carski popis zakazan i svatko je morao i i tamo odakle je vukao plemensko podrijetlo, tako je i Josip iz loze Davidove s Marijom trebao i i ak u judejski Betlehem, 150 km od galilejskoga Nazareta, da se ubilježi u nove carske registre. Upravo u vrijeme popisa djevici se Mariji navršilo vrijeme da rodi (Lk 2,6). A u gradi Betlehemu, zvanom i Efrata, koji ne bijaše najmanji me u kneževstvima judejskim (Mt 2,6), svi smještajni kapaciteti zauzeti. Da je bilo ljudskoga srca, bilo bi i prostornih kapaciteta. Evan elist još istinitije i tragi nije zapisa: „K svojima do e, a njegovi ga ne primiše“ (Iv 1,11). Ne primiše ga ni sve enici, ni saduceji, ni farizeji, ni herodovci, ni carevi prokuratori, kojima je na prvom mjestu novac pod rukom i vlast nad pukom, a ne vje ni spas ni svoj ni jadnoga im naroda!

Bože, sretna li i lagana poroda! Nikakva spomena ni boli ni jauka: samo tri veli anstvena maj ina ina: porodi, povi, položi. Djevica sina svoga porodi, sina jedinoro enca povi i u stajske jasle položi, „jer za njih ne bijaše mesta u svratištu“ (Lk 2,6). Da je koja betlehemska obitelj Svetu Obitelj primila, to ruka svetih evan elista ne bi propustila pohvaliti.

Evan elist ne zaboravlja istaknuti da je Mariju rodilju, ina e pastiricu, i njezina Sina, budu ega Dobroga Pastira, pozdravila jedna skupina betlehemskeh priprostih pastira. A to se dogodilo ovako. Budu i da je Nebo ve sišlo na zemlju u Sinu Božjem, an eli su svojom pjesmom i porukom pastirima navijestili što se dogodilo u štalici, ohrabrivši ih rije ima: „Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin. I evo vam znaka: na i ete novoro en e povijeno, gdje leži u jaslama“ (Lk 2, 10-12). Skupina je pastira pošla i Novoro en e u štalici našla. Možda je ta štalica bila jedna od njihovih staja - ov injaka. Dare mu svoje na betlehemskoj poljani izru iše. Božji sirotani priprostih srdaca, a širokih kapaciteta. U židovskom je narodu bio obi aj da nakon poroda zasvira glazba u znak radosti što se dijete rodilo. Ali ovdje ne bijaše ni seoskih ni gradskih muzikaša. Umjesto njih, nebeski zbor arkan eoski razvio svoju melodiju koja se pjeva ve 2000 godina po svemu svijetu: Slava Bogu na visinama, a mir ljudima,

miljenicima njegovim, na nizinama (Lk 2,14).

U Starome Zavjetu Bog se ukazao Abrahamu i veli mu da kani po i u Sodomu da se sam uvjeri u prije koje su do njega doprle. Da se sam osvijedo i o ovjekovu žalosnu stanju. U Novome Zavjetu Bog poduzima još; više: silazi s neba sam Sin Božji, postaje ovjekom da proživi ljudski život, da doživi ljudsku zapuštenost i siromaštvo, da iskusi prezir i progon, klevetu i mržnju ljudi, da živi od znoja lica svoga i od rada ruku ovje jih. U svemu nama sličan, osim svoga božanstva i našega grijeha.

Boži ne poruke

Nema raja na ovome svijetu: mi smo istjerani iz raja! Mi smo sada prognani sinovi Evini u ovoj plaji dolini. Imamo u izobilju kušanje na kojoj je lako pasti i propasti. Đavao nas dnevno napastuje da beremo plodove sa stabla spoznaje dobra i zla mimo Božjih zapovijedi. Nemojmo se prvim ljudima uditi, nego se gledajmo mi sami uvati.

Betlehem se ponavlja svaki dan, a ne samo svakoga Boži a. I mi možemo otjerati sa svoga kućnog praga maloga Isusa da se ne rodi u našoj kući, nego da potraži mjesto u &tali. Primaju i Isusa u kuću, novo dijete u obitelj, primamo milost na milost, a radost na radost.

Pa i kad se izgrade neboderi zamišljene sreće, prije se se neboderi urušavati sami u sebe nego &to e zadovoljiti ljudsko srce koje zadovoljno nikad posve nije, im se željenog nebodera do epa opet iz njeg sto mu nebodera klije. &to budemo ponizniji pred otajstvom života i smrti, to e nam se lakše otvoriti vrata vje ne sreće.

Tko gomila blago i bogatstvo da novano osigura svoju propadljivu egzistenciju, to e mu i banke preko no i doživjeti nepredvidljive bankrote. A &to bude više drugima otvarao dlane, to e i Bog njemu više dati svoje pomoći i spas.

Nitko se ne može sam sobom otkupiti. Može sam sebe upropastiti, ali ne može sam sebe spasiti. Zato nam je potreban Spasitelj s neba, Božji Sin, koji je došao i ponudio nam vje ni život nakon &to svladamo tjelesne kušanje i prebrodim zemaljske nevolje. Nije ljudska sreća u iskvarenjo strasti, nego u ispravnoj savjesti. ovjek se ne može spasiti ako ga bilo koji na in potkupi, nego samo ako slobodno i odgovorno pristane da ga Isus svojim rođenjem, smrću i uskrsnu em otkupi!

S Isusovim ro enjem život nam je postao u vjeri
kvalitetniji, u nadi izgledniji, u ljubavi osmišljeniji.

U ovoj op oj ljudskoj bijedi najsnažnije odjekuje an eoska
poruka radosnica: javljam vam blagovijest, „veliku radost za narod“. Ako
sav narod nije sretan, onda nisam sretan ni ja, ni moja obitelj, ni
moja stranka, ni moja župa, ni moja županija, ni moja komanda, i
nitko...! Hoemo li tu radost primiti, koja je jedina istinita i prava, i
potpuno odgovara ljud-skomu srcu, ovisi o svakome od nas.

Dr. theolog. Davor Lucacela